

S a f e t K a d i ć

H a v a
majka Pridorka

*Postgenocidna kompilacijska replika Skenderu, posvećena uciviljenim
i unesrećenim bosanskim majkama*

Prvo

Što to ječi Pridorpolje to polje široko
Što Kozara gora jeca što kose razpliće
Što se Sana razsrdila obale razdire
Kakva huka iz dubina majke Bosne navire

Il se zemlja otvorila pa guta nebesa
Il se nebo izvratilo pa gromove stresa
Il holujni vihorovi oblake razgone
Il svatovi gorom jezde bisno podvriskuju

Da su svati već bi se smorili
Vihorovi slomili bi krila
I gromovi dojako bi stali
Rika Sana davno prisahnula
A Kozara oči izkapala

Nit se zemlja prolomila zemlja rodonosna
Nit se se nebo privrnulo nebo spasonosno
Niti munje i gromovi biju sa Kozare
Niti majka sina ženi pa se veseli

To Pridorka majka Hava
Mrtve sinke oplakuje

Što imade šest sinova ko šest gorskih vila
Zadojenih na milini majkinoga mlika
A sada ih rano ljuta crna zemlja skrila
Nek se pamti i spominje odsele do vika

Ne smori ih glad svakdašnja bólja siròtinjā
Ne pomori kuga strašna morija potresna
Ne odnese voda plavna nit zemlje silina
Nit odpuha vihor gorski sila hurnebesna

Ne sažeže munja žarka ni gromovo đule
Ne probi ih oštro kopje ne ustrili hitra strila
Ne posiče sablja britka u junačkom boju
Nit omami na dubravi bajna gorska vila

Smrt im crna dokasala srid prizrilog lita
Na crnome bisnom hatu sadruga joj rata
Pod škiljavim budnim okom vasciloga svita
Na ognjišće pradidovsko hrupivši na vrata

Zgibe šest Dobrih Bošnjana majkinih sinova
Ni mrava nisu zgazili sve viti jablani
Ko gazije nabreknuli sa soka drinova
I svešest su brat do brata sa babom zaklani

Bilo je to podkraj vika u tmuni Balkana
Nasrid zemlje Ilirije što zovu je Bosna
Što sva je smrtnim simenom udilj posijana
I gola navik i bosa al prkosna od sna

Komšije ih sve pobiše ljudi sa tri prsta
Srditi kivni sinovi Knežpoljke majke
Na privaru bez milosti sve u ime krsta
U onoj strašnoj pomami svetosavske hajke

O Senade

O Sejade

O Nihade

O Zilhade

O Zijade

O Nishade

Majka vam talkin posmrtni

Namisto selama naziva

Drugo

Zajecala Hava majka stara
Na sabahu selam pridajući

O šest godova mojih na srdcu
Šest zumbula na džamli pendžeru
Šest zambaka s kozarskih visova
Sa čijeg to vama teškog griha
Zemlja crna sad kosti izmeće
Kako ću čemerna na Sudnji dan
Kako prid svog Allaha Milostnog
Kad sinke rodih i gojih čedne
Kosti im gole vuci raznose

O šest kata mojih na srdcu mehlema
Svešest sam vas pod srdcem nosila
Majkinim vas mlikom zadojila
I njihala na toplim grudima
Sa babom vam svojski vas gojila
Da budete ljudi med ljudima

Da ljubite zemlju Bosnu svoju drugu majku
I komšiju da gledate ko rođena brata
Allahu svom sam dovila na svakom uranku
Da nikoga ne pratite gladna s kućnih vrata

Nad dahom vam drhtala sam ja krhka jasika
Da stasate brez grihova duše i jezika
Da se slavom pročujete vi Dobri Bošnjani
Da vas na dobrome glasu svom Bosnom oženim

Svi momačke sanjali ste snove
I životne izkivali nade
Orali ste polja i dolove
Gnizdo vili za suđene mlade

Kad bi radost punila vam grudi
Harmuniku jedan bi razvuci
Bosno moja divna mila zemljo gizdava
Čuli bi se dugi slatki zvuci

Poljem se vaša pisma horila
Gorom jezde kićeni svatovi
Dozrilom klasju umilno zborila
Svatovski te drobili hatovi

A svatovac kad složi bi stari
Sve ko jedan u sve sedam grla
Ječali bi i bili duvari
Do Paleža pisma bi doprla

A još kad bi onu razširili
Oj Pridore pun si mi sevdaha
Ni bulbuli ne bi se smirili
Od velikog od pisme perdaha

Pa kolko je Pridorpolje dugo široko
Još je lipša Pidorčanka mlada divojka
Nju mi gleda mlado momče tanko visoko
Konja jaše sablju paše ide po dragu

A lahor mu poljem dopuhuje
Široko je Pridorpolje umorit ćeš se
Duboka je Sana voda utopit ćeš se
Žarko srce divojačko opržit ćeš se

Ni habera azgin momče ašikli srdašca
Prikasat ću Pridorpolje ko svoju avliju
Priskočit ću Sanu vodu zagrlit Ajniju
Obljubit ću divu milu na svome čardaku
Da mi s pismom od uranka dvori staru majku

Nesta pisma nebu u visine
Pusti snovi u puste nigdine
Ne zatrepta trepetljika puna bisera
Ne zasjaše naši dvori puni veselja

O Senade

O Sejade

O Nihade

O Zilhade

O Zijade

O Nishade

Sada vam majka talkin naziva

Tretje

Ja Pridorka huda majka Hava
Ne dočekah najsritnji danak
Havetinjska nadvila se strahva
Smrtna pisma razprhnu moj sanak

Tica plaća na nesreću sluti
I drekavac u mrklim noćima
Navišćuje krvave pirove
Sa svih strana navrle prikaze
Vukodlaci drume zaposili
Pritisnuli staze i bogaze

Pa zakuka sinja kukavica
Na oskruši iznad hošafhane
Đurđev danak hajdučki sastanak
Krvav vam je Bajram osvanuo
Vi ste svoje odbrojali dane
Zar ste slipi kod svojih očiju
Digli hajku gone muslimane
I jauke kupe da pobiju

Podigli se satanski sinovi
Da okrenu nebo naopako
Da po Bosni ne mliju mlinovi
Da sve sliste kako bî dojako

Bahnuše nam hajdučki na vrata
U čizmama po ćilimu gaze
Do bajramske sofre u pročelju
Sve đikani bradate nakaze
S kokardama četničkim na čelu

Na tepsiji kašike zastaše

– Pomozbog vam na Bajram balije

Zalud su vam zelene beretke

Lažna nada od vašeg Alije

Klaćemo vas ko i vaše pretke

Ustala je mlada srbadija

Obilići s tri dignuta prsta

Da se slisti grdna turadija

I očisti zemlja od nekrsta

Vaše glave nama dopanule

Vas turaka i svih poturica

Da omrknu ne bi osvanule

Žive glave mrskih izdajica

– Šta to zboriš pobratime Jovo

Koja te je nevolja spopala

Da nam tako priko praga prijdeš

Da nam vako hrupiš u odaje

Da s puškama Bajram čestitate

Da popriko čeljad mi pòglēdāš

Da mi pritiš na mome topniku

Kakve bolan zelene beretke

Ni fesova pradiđovskih nema

Muharem je stao govoriti

Zar se nismo krvlju pobratili

Na Paležu na kozarskom visu

Što pogazi krvno pobratimstvo

Partizanska di ti je zakletva

Ko dite se ibreti Muharem

Pod crnom šubarom komšije Jovana
Škiljavo oko vatrom žagrilo

–Nema brata dok ne rodi majka
Partizani bili i nestali
Mi ponovo četnici postali
A vi turci bili i ostali
U odžaku krijete tandžare
Da nam jope za vrat uzjašete
I kmetove od nas načinite

– Ko to muti to nemere biti
Kume Jovo jesil sišo s uma
Zar rakija mozak ti popila
Kakve puške i kakvi bakrači
Ni čakije za pasom nemamo

Pravo zboriš bili ste kmetovi
A i kmeti bili i nestali
Nekad bilo sad se spominjalo
Mi Bošnjaci na svome obstali
I kad ste nas bili porobili
U taj vakat srbski kralj Mrkonja
Zemlju našu među vas podili
Nama ništa dušman ne ostavi
Agalari težakom postaše
Vlastelini na prosjačkom šćapu
I još gore sluge fukarama
I to smo vam bili halalili
Rad života da se ne bijemo

Ne mogu se čudom načuditi
Da ste guje pod srcem skrivali

Tajne zavire podmuklo kovali
Jednom rukom rakiju nudkali
Drugom straga handžare stezali

Sramota je jednom domaćinu
Izpodmuka napast na komšiju
Sa puškama na nas goloruke
I grih velik pravome čoviku
Dignut ruku na svog pobratima
I nevirstvom dušu poganiti

Do jučer smo zajedno orali
Upajili u paru volove
I slagali krivudave brazde
S ove kose doli u dolove

O Petrovu zajedno kosili
Kupilice skupa su kupile
A kopači u istoj postati
Žetelice pod ruku su žele
I pojale pisme žetelačke

Šeničice sitno sime
Mi te žele a mi te ne jele
Svatovski te konji pozobali
Prija moji nego brata moga

A i mi smo znali zapivati
Koliko je na Kozari grana
Još je više mladih partizana
Ide Mladen vodi partizane
Razvio ih na sve četir strane

Za ovom si sofrom večeravo

I moju si rakiju izpijo
Noću pijan pod sudurmom spavo
I mahmurluk rasolom razbijo

Reci pravo pa nek ide glava
Ko dite si vazda zastranjivo
Dok su drugi igrali se klisa
I kerali po proplanku šudu
Ti si šćapom-sabljom razmahivo

Tvoje riči nisu od diteta
Kad si piso na šumskoj kolibi
Vođe živi rabra četa
Arambaše Jovančeta

– Koja postat kakve žetelice
Šta kopači a i kosci znojni
Poklopili svo od Bosne lice
Krmeljaci i tamjan opojni

Nema više zajedničke mobe
Za kopanje ni za koševinu
Žetelice posebno će žeti
Ni sahrane a ni pirovanje
Neće s vama nikada bivati
Nesta Bosne sve biće Srbija

Od sada je naša vlast u Bosni
Sve će biti pod krstom na vratu
Dan za danom i mrsni i postni
Vjera brata rođenome bratu

– Što nam braniš kad smo se obvikli
Da živimo kako vi hoćete

Radi vas smo sve svoje zadržali
Uz kazane rakiju srkali
I pijani uz krmad spavali
Jeli čvarke prasad okretali
Rođenoga brata odaljili
I jezik smo rodni zaturili
Da budemo isti kao i vi
Džamije nam u trnje zarasle
U njih ste hajvan ugonili
Ni po čemu svoji nismo bili
Zarad bratstva da se ne koljemo

– Ne govori da vas ne pobijem
Tu za sovrom da se ne maknete
Na Đurđevdan u nedelju svetu
Ti razvezo a pričest nas čeka
Vojvoda mi strogo naredio
Da vas žive do njega dovedem
I privedem na zbor oko crkve
Da krst časni opet cjelujete
Pradjedovsku vjeru prigrlite
I vojvodi skute poljubite
Da zajedno kolo povedemo
Da kličete ovo je Srbija
Nema Bosne glavom da jamčite

Oči su mu krvave sivale
Na šubari kokarda razpeta
Lice mu se naizvrat stavilo
Od huje je sasma pomavilo
Dok je Đorđi krišom namigivo
I pritvorno sve isto ponavlja
Ne bojte se ništa vam nećemo

– Bosne ima i vazda će biti
Sa krstom smo davno razkrstili
Stup sunčani nurom nas obasja
Život i smrt ne pripada meni
Nikada se nikog bojo nisam
Ni sultana kralja a ni cara
Do Allaha Jednog Gospodara

Pričekajder pa da se obujem
I odijem bajramsko odilo
da se sitim onoga vrimena
Kad se išlo curama na silo

– Nema više kao što je bilo
Moreš i bos neće ti trebati
Ni bajrama više biti neće
Kolo naše odsad se okreće...

Pusta sofru svih sedam kašika
Gladna usta ostaše da žude
A momački žarki snovi tugo
Pod jastukom počеше da hude

Zadnja mi je slika u očima
Niz put idu izpod stare bašče
Pod beharom razcvalih trešanja
A za njima s puškom u rukama
Jovo Đorđo Miloš i Nemanja

Sve od tada baš svakoga časa
Jecao je bolno kućni prag
Ali od njih ni traga ni glasa
Zloslutna šutnja zamete im trag

Osta zemlja zdivljačena neorana
Brez težine vaših prsa na lemešu
Brez poprska toplih zrna s vaših dlana
Vi što misto u oranja mlade gležnje
Zamočiste u krv svoju ovog jutra

O Senade

O Sejade

O Nihade

O Zilhade

O Zijade

O Nishade

Majka vam huda talkin zaziva

Četvrto

Zlosretna Hava majka razmajka
Zaklanu nadu ko čeda grli
Dok zlotvori vire iz prikrajka
Gologlava ka sinovma hrli

Tražila ih sedam lita

I još sedam

I još sedam

Bahuljala dan i noć hudila
Da oćuti miruh svojih ljljana
U snu i javi glasno žudila
Sluteć da nada je njena striljana

Kosama kozarskim bosa hodila
Gazila travu rosnu
Golim rukama zemlju razgrtala
Bosansku tvrdu i posnu

Odkrij Kozaro seko zelena
Nek šapne mi neki jasikin list
Gdi ti sakri šest mojih jelena
Pod koji glog ili krošnjovit brist

Kazuj Sano moja posestrimo
Gdi odnese šest mojih jablana
Gdi su oni vodu zabentili...
Šutke kliznu niz bukove Sana

Pitala i jele vite
Bile brize izpod gaja
Silne bukve gorovite
I jasike treperave

Sve listova srebrosjaja

Da pita zvizde il misec žut
Il možda zvizdan sjajni
Kako da najde do njih put
Zavihan šutnjom i velom tajni

Orlove dozivala s visova sure
Pitala cvitak svaki i tvrdi drin
Dozva samo holuje kroz gudure
Najde gorki pelin nigdi bili krin

Sad namisto smilja ščavljak cvita
Nesta đurđevak i runolist
Kaćuni i kukurik dvadeset lita
Na svaki đurđevdan i blagovist

Nad poljem klasja ševu da pita
Kada će kliknuti radostnu vist
Čekat će prhut iz prizrilog žita
Da spadne sa gore i zadnji list

Nisam nisam ove sjetve ni rod prvi
Sva sam sva sam vruća rana
Lelek žala jed zeleni prsak krvi
Kao zemlja zdivljačena neorana
S njima prhnuh prvom suncu
Utopiti žedne zine
Širom neba u modrini
Kap sunčane grušaline
Podariti domovini

Svoj klik ću sad ovaj prvi
Sklupčat ovdje u krik u krvi

O Senade

O Sejade

O Nihade

O Zilhade

O Zijade

O Nishade

Zar da vam rođena majka

Posmrtni talkin naziva

Peto

Ja nesritna žalna majka Hava
Ćutim evlade svoje noć i dan
Al srdce mi mrzne ledna slutnja
Da nada je samo čemerni san

O šest godova mojih na srdcu
Majka bi vas lahko pripoznala
Po damaru majkinoga mlika
U svākōga čelo poveroko
A sa njega pucala vedrina
Pod brcima zubi keserasti
Plećima bi vrata zakrilili
Od smiha im čardaci zvonili
I pucali od nabreklih snova
Ne umače nijedna divojka
Oštrom oku mojih sokolova

Najmlajeg bih najprija poznala
Do škole ga na sisi pitala
Pod miškom mu vran mladež virio
Sa lica je blag smišak širio

Po kosama leptire ganjao
Niz potoke pušćao splavove
U vojsku ga na more uzeli
Vala i jest more za ždralove

Narav blaga pritajena snaga
Jednom rukom u vis me dizao
Govoreći kolko sam mu draga
Da bi mnome đerdan nanizao

Mladohan mi često govorio
Ne brini se moja stara majko
Ja te nikad neću ostaviti
Dovest ću ti najlipšu nevistu
Da te dvori da te razgovori

I još ću te na hadždž opremiti
U sretanje sa majkom Hadžerom
Što je srcem zemlju otvorila
I zemzem je voda tu provrila
Ismaila sina napojila

I lum brao na svom učilišću
Da uvakat muderis postane
Sve divio svojom zreloom svišču
Učeći je znao da osvane

Sa knjigom je līgō i ustajo
I napamet mnoge pisme znao
Dobro pamtim da je tabirio
I Skendera i Dizdara i Sidrana
Ibrišima uz njih i Čolaka
I svakad ih svugdi citirao

Naša Bosna to je dobra zemlja
I mi u njoj pitom narod stoji
Na sve strane vriju kiseljaci
Klekneš piješ niko ti ne broji

Svunoć nebom tu romore zvizde
Misečina mehka se razliva
Dok na mlado poljsko cvitje
Biser niže ponoć nima

Butum Bosna ćilimom zastrta
Abdest uzet kad na tle joj kročiš
I polahko od ravni do srta
Gazi blago ljudstvo da svidoiš
Ponosno je svaki dan zborio

Bosna nam je i otac i mati
I kad pjeva i kad gorko plače
Od nje niko nema da odvrati
Ljubimo je sve jače i jače

Bošnjak sviko na vidanje rana
Te gazije dične od mejdana
Sve dojako od Kulina Bana
Majku Bosnu brane od dušmana

...

Stade se cviće rosom kititi
Divice staše curom jedriti
Stadoše divci ljube prositi
Vakat dođe ja ga ne oženih
Holuje se po nebu skobiše
Krvnici ga nevinog zgombaše
Iz grudi mu srdce iztrgnuše

O da sam ptica i da imam krila
Pa da imam oko sokolovo
Ćilu Bosnu ja bih priletila
Letila bih nikad ne bih stala
Dok sinove ne bih ugledala

Zemlja priteže nebo visoko
Nisam tica nisam soko

A ni ševa što nad klasjem klikti
Lastavica što po nebu šara
Nisam nisam tica kukavica
Već pitoma pod strehom kumrija
Huda majka u četir duvara

O Senade

O Sejade

O Nihade

O Zilhade

O Zijade

O Nishade

Zar da vam majka talkin zaziva

Šesto

Ja zlehuda majka Pridorka
Oplakujem svoju sudbu kletu
Pribiruć brazde do svakog òdōrka
Da napipam kosti kom ditetu

Jesu li mi logora dopali
Naćula je da su po Krajini
Po kućama muškarce spopali
Kozarćane ljute Krajišnike
Sve u žicu redom opasali

Tri logora tri pogroma
Trnopolje kužno polje
I Mahnjaća brdo plaća
Pa Keraterm logor smrti
Dal ih neki od njih krije...
Odavno su već zaprti
A habera od njih nije

Krajišnici guje ljute
Svi sinovi moji dićni
Dal usnuli negdi šute
Pod stećcima nepomićni

U polju i gori procvali bili krinovi
Svaki taj ljiljan kao da nešto zbori
Dal su to nećiji klikovi il krikovi
Il jedan drugom krišom šapori

O kakvi su to glasovi mukli
Što zloslutno kliju podno stínā

Gdi je srid gustog lisa sad nikla
Jedna skrta gola krčevina

Šta to skrivaju neljudi-ljudi
Možda bi vileni vitar znao
Što kroz bukove krošnje gudi
Kada je na kosi jednoj zastao

Huj Kozaro savij svoje grane
Prozbori vitar sa kose prvi
Odkrij majki sinove zaklane
Što čedni hlipte u rođenoj krvi

Sa svirale zohve stare
Jezivi Trojanov lelek se čuje
Iz mračnih zemnih dubina
Sve do neba silno odjekuje
Tu kosti su sve do jednog sina

Ovo ti je kosa Tomašica
Starim zovom pitoma Lisina
U njoj strašna jama jezovita
Duboka je sto bunara suza
A široka hiljade jecaja

I pod zemljom zemlja prozborila
Ja dušman ti nisam već dragi dost
Jama ti ova sinove skrila
U crnoj smrti sve na kosti kost

Zgnjeteni na devet kata
Krici stali u gluhi muk
Od hiljadu zaklanih brata
Svaki ubijen goloruk

Golim rukama zemlju razgrće
Krvavu tvrdu bosansku grudu
I pribira polahko kost po kost
Da smiri majkinu dušu hudu
Iščući Allahovu svemilost

Rođena zemljo jesi li znala
Tu striljana su kozarska sela
Tu šehidska krv je procvitala
U mračnom lisu stolitnih jela

Pružena ruka iz zemlje viri
Iz lubanje niko bili krin
Kroz lipove krošnje šapat se širi
To majko je tvoj najmlađi sin

Šta to radiš majkin sine
U ovoj osami pustoj
Bez svoje od sunca sñnē
U ovoj mrklini gustoj
Sve ove godine duge
Života svog propušćene
I davno svisle od tuge

Umoren sam ti legao majko
I dovika ti mi je ležati
Bez svoga zaklanog grla
Iz njega krik da ne bi čula
I iz očiju ugaslih davno
Suza neka da ne bi kapnula

Ne tuguj naša žalostna majko
I kad kosti u prahu napipaš naše gole

Ne reci za nas da smo mrtvi
Mi živi smo majko sinovi tvoji
Što do zadnje kapi krvi te vole
Samo što nas ti ne vidiš
Za nama si oči izkapala
Kad poželiš da smo s tobom
Ti nas samo jednog po jednog
U svojoj dovi imenom nabroji

A sve sanjam majko da sam živ
I kuću svoju kako ja imam
I u njoj tvoja nevesta bajna
Na jastuku ruke širi
Mene mlada sanja

Kako sam majko imao glas
I jezik svoj imao
A sad ni glasa ni jezika nemam
Jer nema ni nas

Sanjam majko babu Muharema
Što uči nas da budemo ljudi
Čedni janjci među vukovima
Strahom dihat na rođenoj grudi

U svemiru tad zvizda je pala
Na našem nebu baška zapala
Sve naše zvizde se razbižaše
I gori se više ne najdoše

Sedam praznih na sofri sahana
Snivalo je dvadeset godina
Da po njima kašike zazveče
A sad kosti u grobnici ječe

O Senade

O Sejade

O Nihade

O Zilhade

O Zijade

O Nishade

Majka vam vaša talkin zaziva

Sedmo

Ja Hava majka svemajka
Zlosretna majka bošnjačka
Svojim rukama skitih na tabut
Sinova svojih zdrobljene kosti
Milujuć suzom gorkom što lije
I s njima u kabur spustih ledni
Srce majkino da ih grije

Sad bdiju ovdi na vičnoj straži
U grebju gdi je ona gradina stara
Majki od dražeg draži
Mezar do mezara

Uputi me Svevišnji moj Bože
Razmrsit njihovu sudbu hudu
Kako su ko dica bili lahkovirni
I neoprezni smoreni u čudu
Virujuć krvnom dušmaninu

Poučite me o sinovi moji mrlji
Kako da smrt vašu prigrlim
Bez bola i užasa vašeg i krika
Kako izmolit Allahovu kaznu
Vično prokletstvo vaših krvnika

Ja žalostna majka sa saburom
Svezah mahramu svatsku vezenu
Na nišan šehidski nad kaburom
Sinovma koji su čedni mrlji
Nek ih vično misto jedrih cura
S misečinom mehkom grli

A onda tu sa brda nad prugom
Mahramom mahnem Muharemu
Strojovođi u vozu što poljem dimi
Pa lokomotiva bolno jekne
Po krvavoj serhat-postojbini

Šta ću sama na ovome svitu
Nikog nema da me zovne majko
Molim Boga da mi dušu uzme
Da se smiri u džennetskoj bašči
Kraj šehidskih srdaca sinova
I dobroga moga Muharema

A kad me kob moja sustigne
I ohlade kapci očinji
Snivat ću mrtva da me vi
Vid moj očinji
Na svojim da me rukama
Sretnu i mrtvu
U kabur mehki spuščate
Kao u dušek dženetški

O Senade

O Sejade

O Nihade

O Zilhade

O Zijade

O Nishade

Vama sad majka talkin zaziva

Osmo

Ja Hava majka pomajka
Svidok strašnog kozarskog rimejka
Ne halalim ti sine Skendere
Što u knjige ljute ti zapisa
Stojanku majku Knežpoljku
I svoga starog kmeta Mihajla
Ter sina mu druga ti Jovana
S kojim si kažeš na pravi put izišo

On i oni što sinke mi smakoše
Za srdce me paski ujidaju
Ovih deset i deset godina
Sve nedilje u crkvu kad projdu
Onim putem kud su ih odveli
Bezsravno se iduć cerekaju
Priko plotu podlo dovikuju

Balinkuro đe su ti sinovi
Otkad smo ih u crkvi krstili
Kao da su u zemlju propali
Mlogo su se bili raspjevali
Od straha su pred nama pobjegli
U svijetu se slade i provode
A tebe su nama ostavili
Da nam kvariš ti sveto krštenje...
Sama liježeš i sama ustaješ
Svskog dana sedam puta mriješ
Ti žalostna sinja kukavice
Što ćeš sama među srbadijom

Molim ti se Veliki moj Bože
Ako sad grišna moram patit
I na dunjalučkom azabu bit
Uzmi mi ruke – koga ću grlit
Uzmi mi jezik – kome ću tepat
Uzmi mi uho – od bola gluho
Uzmi mi blago očinjeg vida
Da dušmane ove ne gledam

Molim Ti se Allahu ja Rabbi
Uzmi mi dušu onkraj dženneta
Da grišna majka svojim gazijama
Došapne zadnju opomenu
Namisto one tople uspavanke
Čuvajte se crnog dušmanina
Sve od sele do vikova vika

O Senade

O Sejade

O Nihade

O Zilhade

O Zijade

O Nishade

Majka vam vaša talkin zaziva

Deveto

Ja Hava majka pramajka
Pozivam za svidoka Sudnji dan
Baš početak i svršetak svega
Virujuć da svaki je čovik na gubitku
Sem onih što vode u dobrinu
I onih koji su nevini pali
Klanjajuć se svome Allahu
I ljubeći svoju domovinu

Ja stabljika krhka u saksiji
Čuvarkuća stara u avliji
Pod strehom pitoma kumrija
Cili vik u četir duvara
Derviš s tespihom u tekiji
Čelo na zemlji prid Allahom
Dovom vas zadnjom dozivam
O šest ljutih rana na srdcu
Iz mezara ustajte u duhu jači
Jači i žešći Dobri Bošnjani
U džennetu ne mirujte više
Ako ste mumin-junaci
Majkine ne brojite suze
Vi ponosni Bošnjaci
S nebeskih kad modrih visina
Snesu vas meleki amo
Uzmite oklop i ščit
Potegnite buzdohan i sablju
Jurnite kroz ranjenu Bosnu
Kroz smrt uništite smrt
Za vama ko jedan će
Pohrliti Bošnjaci

Kako ih je Bože malo ostalo
A kako su sve jači i jači
I koliki Bože nur pòbidē
sa lica im šehidskog zrači

Pa sad nek otvori oči kto hoće da vidi
Neka otvori uši sad tko hoće da čuje
Da taj što nepravdu čini ili zapovidi
Nepravdom više ne priti i zlo naređuje

O Senade

O Sejade

O Nihade

O Zilhade

O Zijade

O Nishade

Majka vam zadnji talkin zaziva

Deseto

Pognula Kozara glavu od stida
Po kosama vape zaklani krici
Sramni tragovi srbskog genocida
U masovnoj grobnici Tomašici

Ja huda majka Hava Pridorka
U amanet stavljam dunjalučki
Ljutoj Stojanki majki Knežpoljki
Što krivu Drinu osvetom izpravlja
Da svoje rane mojim ne vida
Da svoje sinove pravdom namiri

Kad svojom kletvom moju priziva
Nek kletvu svoju sa mnom ponavlja
Kozaro seko zelena
Druga majko mojih jelena
U srcu ko u kotlu plamenom
Míššš svetu osvetu
Osvetu seko osvetu
Okaj mi sina Senada
Okaj mi sina Sejada
Okaj mi sina Nihada
Okaj mi sina Zilhada
Okaj mi sina Zijada
Okaj mi sina Nishada
Majke su željne svojih sinova
Pridorpolje osvete presvete
Sveti nas seko Kozaro
Okaj nas smrtno krvavo
Kad čuješ jednu huku veliku
Kako zločincima džehennem hajcaju...

Naletosum

Lanetolsun

Naletosum